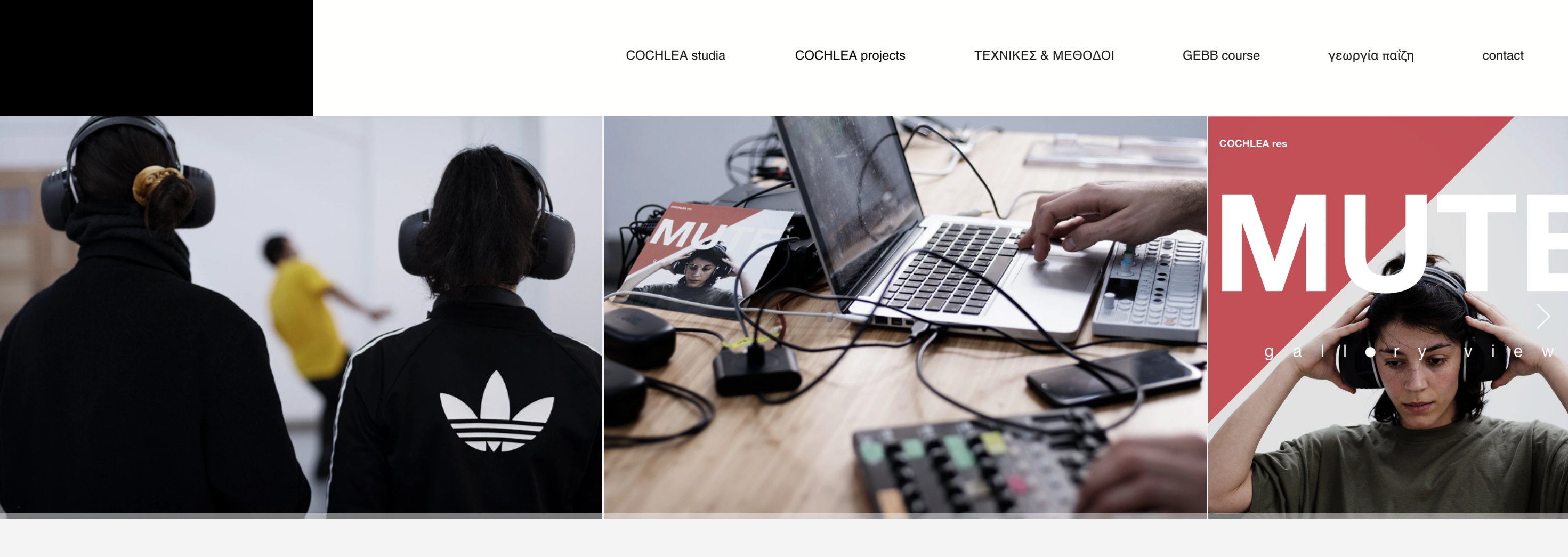

MUTE | gallery view

ΜΕΤΑΤΟΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΕ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ Η πρόσφατη εντατικοποίηση της χρήσης των ψηφιακών μέσων στην εργασία, την εκπαίδευση, την επικοινωνία & τις τέχνες, αντίζει ακόμη ως αλλαγή παραδείγματος της ανθρωπολογικής εμπειρίας του προσωπικού χώρου. Καθώς ο χώρος καθίσταται υβριδικός με κάθε τρόπο (αναλογικός/ψηφιακός, δημόσιος/ιδιωτικός, υλικός/φαντασιακός, φανερός/μυστικός, θραυσματικός/συνεχής), η συρρίκνωση του δημόσιου χώρου που αντιστοιχεί στα υποκείμενα, η επικύρωσή του χώρου εργασίας στην κατοικία και η παράλληλη αύξηση των ενοκίων της πόλης, εντείνουν την αίσθηση εγκλωβισμού εντός μιας επιτηρούμενης ζώνης, όπουιώθουμε όλο και πιο έκθετες/οί. Παράλληλα ωστόσο, και κυρίως μέσα από τον τρέχοντα διαθεματικό & συμπληρητικό φεμινιστικό λόγο, η διεκδίκηση μιας άλλης ορατότητας συνεχίζει να αναδεικνύει νέες χωρικές εμπειρίες, αλλά ίσως και μια ιαματική έννοια ορίου, τόσο ως επιφάνεια γειτνίασης όσο και ως ακμή σχώρωσης.

Το **MUTE** είναι το τρίτο έργο της **COCHLEA res** & της **Γεωργίας Παίζη** που διερευνά τα συναισθησιακά όρια της θέσης και της ακρόασης, σε μια σειρά από έργα γύρω από τη χειρονομία, την προφορική αναμετάδοση, τη διάσπαση της προσοχής, την κυριολεξία και τη μεταφορά. Ποιο είναι το ίχνος του χορού όταν δεν είναι χορός; Αντιστρέφοντας το βασικό ερώτημα των Προφορικών Χωρών (AUX studio, επιχορηγήσεις ΥΠΠΟΑ 2020-21), όπου ο ακροατής παρακολουθούσε σε live streaming την προφορική αναμετάδοση 6 σόλι μέσα από ένα στούντιο ηχολήψιας χωρίς εικόνα, το MUTE αναζητά το ίχνος της μουσικής όταν μας στερείται η μουσική, στις εφήμερες μετατοπίσεις που υφίσταται ο άδειος χώρος όταν το πολύ πρόσφατο παρελθόν και το πολύ άμεσο μέλλον αλληπικαλύπτονται, και το σώμα είναι παντού.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ Τέσσερις χορευτές με ασύρματα ακουστικά σε τέσσερις πλατφόρμες των 9ημ, ανταποκρίνονται σε τέσσερα διαφορετικά ηχοτοπία. Ομάδες των 12 θεατών εναλλάσσονται στον χώρο ανά 40λ. Οι θεατές μπορούν να περιηγηθούν ή να καθίσουν, παρακολουθώντας τα τέσσερα αυτά σόλι είτε σε απόλυτη σιωπή (φορώντας ωτασπίδες που τους παρέχονται στην είσοδο) είτε συνδέοντας δικά τους ενσύρματα ακουστικά σε ένα από τα τέσσερα καλώδια ήχου που βρίσκονται στον χώρο. Μια πέμπτη πλατφόρμα και ένα κανάλι ήχου παραμένουν στη διάθεση του κοινού. Για να απομονώσετε ένα σόλο τη φορά, κλείστε το ένα σας μάτι και παρακολουθήστε το μέσα από αυτή την τρύπα.

Haus N Athens Καίρη 6, Αθήνα 10551, 2ος όροφος

χορεύουν Λίνα Βεργοπούλου, Κατερίνα Δελακούρα, Έλτον Πέτρη, Αυγουστίνος Πότσιος
χορογραφία Γεωργία Παίζη
μουσική performance & επιμέλεια Jeph Vanger
τεχνικός σχεδιασμός ήχου Γιώτης Παρασκευαΐδης - AUX studio
φωτογραφίες & βίντεο Ιάσωνας Αρβανιτάκης
οργάνωση - εκτέλεση παραγωγής Delta Pi

Βρείτε προωθητικό υλικό για το MUTE [εδώ](#).

► «Georgia Paizi and her group of dancers (Lina Vergopoulou, Katerina Delakoura, Elton Petri, Augustinos Potsios) seem to attempt a comment on how heavily mediated our experiences with the world have been lately — undeniably, the pandemic made things worse by heightening the digital as a way out — but also tempt us to think anew what “relational corporeality” feels like, when bodies and (no) sound, or even sounding bodies, are constantly dis/re/co-located in temporary choreographic configurations».

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο του Αναστάσιου Κουκουτά στο ψηφιακό περιοδικό und. Athens, *Mute: the audience in the role of perceptual guest and dancing as amplified experience* [εδώ](#), ή κατεβάστε το [εδώ](#).

Το **MUTE** πραγματοποιήθηκε στις 25 ΙΑΝ - 01 ΦΕΒ 2022, με την οικονομική υποστήριξη του **ΥΠΠΟΑ** & τη φροντίδα της **ARTWORKS**.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ως άλλοι αθλητικοί αναμεταδότες, οι χορεύτριες και οι χορευτές της COCHLEA res εξερευνούν τα όρια της κιναισθητικής συναίσθησας, όχι ως προϊόν κινούμενων σωμάτων, αλλά ως προϊόν της γλώσσας: του ενστίγι και του α' ενικού. Όταν ο κόσμος όπως τον ξέρουμε τελειώνει, πού θα κρύψουμε τον χορό για να τον πάρουμε μαζί μας; Σε μια απόπειρα απόδρασης από την ψηφιακή εικόνα, αποτροπής της ιδιώτευσης με μια φαντασιακή κινότητα από επικοινωνητικές μοναξίες, και μετατόπισης της αποστασιοποίησης σε ένα νέο είδος εγγύτητας (τι πιο κοντά από μια φωνή μέσα στο κεφάλι σου), οι COCHLEA collectif εξερευνούν μη προφανείς καταγραφές μιας παράστασης που δεν γίνεται ποτέ, τα documentation της οποίας παράγουν τα πρωτογενή της υλικά.

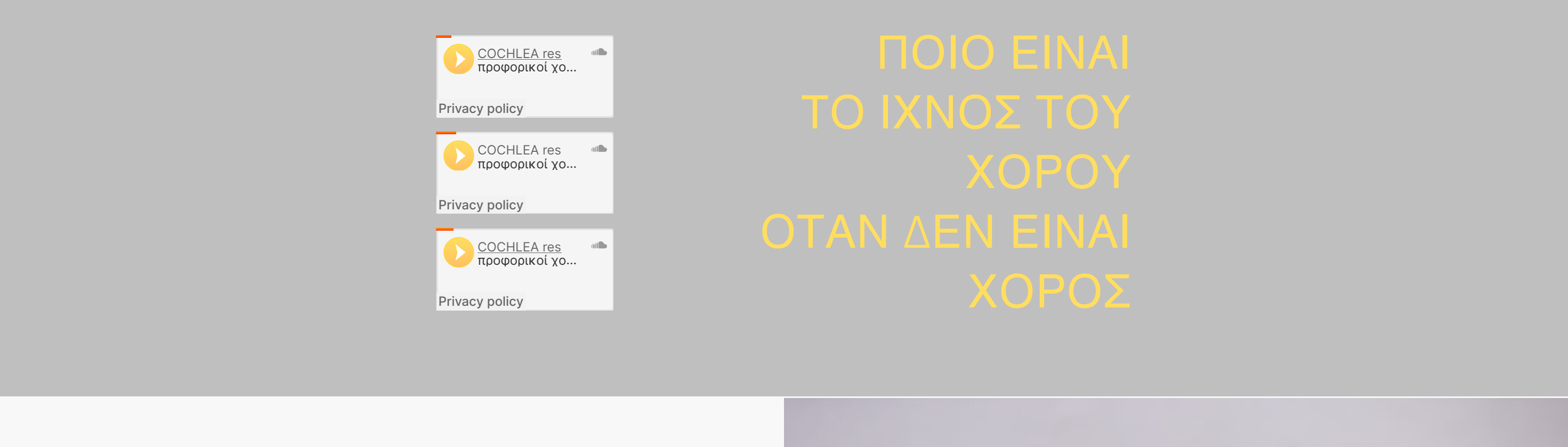
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ Γεωργία Παίζη
ΧΟΡΕΥΟΥΝ Λίνα Βεργοπούλου, Δέσποινα Γκουγκουλιάνη, Κατερίνα Δελακούρα, Έλτον Πέτρη, Αυγουστίνος Πότσιος, Βασίλνα Σκοπετέα
ΗΧΟΛΗΨΙΑ Γιώτης Παρασκευαΐδης - AUX studio
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ Άρης Μπαλής
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΑ watdesign.gr

► Μια βίντεο/εκδοχή των Προφορικών Χωρών σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη Ιάσωνα Αρβανιτάκη παρουσιάστηκε στο AVDP 2022, στις 30/12 στο TRIANON. Δείτε το πρόγραμμα του φεστιβάλ [εδώ](#).

► «If we could do things to/with dance with/to words, then this form of translatability between spoken language and movement becomes “a beautiful relinquishing,” a reaching towards the unrepresentable or the unknowable, a dance so transparent as to see through it, a mouthful with-ness as to perceive something that often eludes our gaze; the Other, the many others that could give shape to an aural (and oral) encounter. However, aural here does not refer so much to hearing but to a very broad and open state of sensuous/sensory perception” as Gabriele Brandstetter explains. Thus, listening is not primarily of hearing, but constitutes “forms of awareness which embrace both conscious and unconscious ‘subliminal’ perceptions.” This rare point of entry, considering movement from an aural perspective, might also incite us to consider the moving body differently; less objectified, less materialized, less deprived of its subjectivity».

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο του Αναστάσιου Κουκουτά *To be found in translation; doing things to/with dance with/to words* στη σελίδα της ARTworks στο MEDIUM [εδώ](#), ή κατεβάστε το [εδώ](#).

Το project επιχορηγήθηκε από το **ΥΠΠΟΑ** για την περίοδο 2020-21, ενώ μέρος της καλλιτεχνικής έρευνας πραγματοποιήθηκε με την ευγενική φιλοξενία του **Κέντρου Ρ. & Ι. Ντάνκαν**.

THINGS MY HANDS SEA

cocchlea res

Το TmHS είναι ένα site specific περιπατητικό έργο στα πλαίσια του AVDP 2020 στην αίθουσα Νίκος Κεσανλής/ΑΣΚΤ, κατά τη διάρκεια της promenade. Το έργο, που εμφανίζεται και εξαφανίζεται μέσα στο πλήθος των επισκεπτών, διαπραγματεύεται την ποιητικότητα της κυριολεξίας, τη χειρονομία και το unison. Είναι το πρώτο έργο της ομάδας COCHLEA res, σε μια σειρά από έργα που διερευνούν το κοινό έδαφος ανάμεσα στην προφορικότητα και την ιδιοσυγκρασιακή κίνηση.

10th Athens Video

Dance Festival

ΑΣΚΤ, Αθήνα,

Ιανουάριος 2020

χορεύουν

Λίνα Βεργοπούλου

Δέσποινα

Γκουγκουλιάνη

Κατερίνα Δελακούρα

Βασίλνα Σκοπετέα

Αυγουστίνος Πότσιος

Κωνσταντίνος

Χαρέτης

χορογραφία

Γεωργία

Παίζη

φωτογραφίες

Ιάσωνας

Αρβανιτάκης

Η **ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΙΖΗ** είναι **χορογράφος** και **δασκάλα** κίνησης. Η έρευνά της κινείται σε τρεις περιοχές: τις μεθοδολογίες και το τεχνικό υπόβαθρο των πρακτικών αυτοσχεδιασμού στον χορό, την ψυχοφυσική εκπαίδευση της/του ηθοποιού, καθώς και μια ενδιάμεση περιοχή όπου αναπνοή, φωνή, προφορικότητα και ιδιοσυγκρασιακή κίνηση αναπτύσσονται σε αναλογία ή μία της άλλης. Ως χορογράφος, το ενδιαφέρον της εστιάζεται στο **σχεσιακό** και το **ενοσιολογικό**. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα, όπου διδάσκει, γράφει, χορογραφεί, και διευθύνει τα **COCHLEA studia**. Έχει μια εκτενή εμπειρία στις **μεθόδους αυτοφροντίδας & οργανικής εκπαίδευσης** στις παραστατικές τέχνες, με κέντρο των πρακτικών της μια σύγχρονη προσέγγιση στην τεχνική Alexander, την τεχνική χορού Releasing της Joan Skinner, και τη εργασία αποκατάστασης της **συναίνεσης** & της **συμπερίληψης** των Intimacy Directors & Coordinators Professionals. Η Γεωργία είναι **ARTWORKS/SNF fellow 2021** στο πεδίο της χορογραφίας. Δείτε το εκτενές βιογραφικό της Γεωργίας [εδώ](#).

JOIN OUR NEWSLETTER

SUBSCRIBE

COCHLEA res

Panagi Benaki 4, 114 71, Lykabettus, Athens

0030 690 9853 355 | info@cocchleares.com